

→ spór

Substantiv, männlich | spór - Singular, Nominativ

Streit

Między zawodnikami trwa spór o wygraną.

	I.poj.	I.mn.
Nominativ	spór	spory
Genitiv	sporu	sporów
Dativ	sporowi	sporom
Akkusativ	spór	spory
Instrumental	sporem	sporami
Lokativ	sporze	sporach
Vokativ	sporze	spory

